

РЕШЕНИЕ

№ 11372

гр. София, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 04.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **92** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на „Хемус турс“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] –ми км., ЗИТ, II корпус, 3 етаж, представлявано от Й. Р., управител, чрез адв.М. Д. П., с която е предявен иск срещу Националната агенция за приходите, с адрес [населено място], [улица] за присъждане на обезщетение в размер на 1 654.25 евро, за претърпени имуществени вреди, законната лихва за забава върху неоснователно държана от ответника сума в размер на 100 000 лева за периода от 13.01.2023 г. до 24.04.2023 г.

В исковата молба се твърди, че с Решение № 000030 – 1332/22.04.2021 г. на изпълнителния директор на НАП е издаден лиценз на „Хемус турс“ ЕООД за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от 10 години за обект игрална зала с адрес [населено място], [улица].

С решението е определена държавна такса за издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати съгласно чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта /ЗХ/ в размер на 100 000 лева. Таксата е внесена, въпреки, че ищецът е считал, че не е дължима.

На 04.07.2022 г. е подадено искане за възстановяване на недължимо платената такса, което е оставено без уважение с Решение № 000030 – 6800/26.07.2022 г. на изпълнителния директор на НАП.

Със съдебно решение № 7861/20.12.2022 г. по адм. дело № 7555/2022 г. по описа на АССГ, влязло в сила на 13.01.2023 г., Решение № 000030 – 6800/26.07.2022 г. на изпълнителния директор на НАП е отменено като незаконосъобразно.

Сумата от 100 000 лева е възстановена на дружеството на 25.04.2023 г. с Решение № 000030 – 2616/29.03.2023 г. на изпълнителния директор на НАП.

Претендира се обезщетение за имуществени вреди в размер на законната лихва върху недължимо внесена сума за периода от влизане в сила на съдебното решение за отмяна на административния акт до възстановяването на сумата от ответника, за периода от 03.01.2022 г. до 24.04.2023 г. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от юрисконсулт Б.. Направено е искане за присъждане на разноски.

Ответникът – НАП, чрез юрисконсулт Р., в писмен отговор на исковата молба и в хода по същество на делото прави искане за отхвърляне на иска като неоснователен и недоказан. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор К. от СГП дава заключение, че искът е неоснователен и недоказан.

От фактическа страна съдът приема за установено следното:

С искане за прихващане и възстановяване вх. № 26 - X – 79/04. 07. 2022 г. за връщане на недължимо платена държавна такса „Хемус турс“ ЕООД е направило искане да му с възстанови сумата от 100 000 лева, недължимо платена държавна такса по Закона за хазарта.

С Решение № 000030 – 6800/26.07.2022 г. на изпълнителния директор на НАП е оставено без уважение искането за възстановяване на платена на 28.04.2021г. по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ в размер на 100 000 лева.

С Решение № 7861/20.12.2022 г. по адм. дело № 7555/2022 г. по описа на АССГ, влязло в сила на 13.01.2023 г., Решение № 000030 – 6800/26.07.2022 г. на изпълнителния директор на НАП е отменено като незаконосъобразно и преписката е върната за ново произнасяне в 7 – дневен срок със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С Решение № 000030 – 2616/29.03.2023 г. на изпълнителния директор на НАП е уважено искането вх. № 26 - X – 79/04. 07. 2022 г., подадено от „Хемус турс“ ЕООД за възстановяване на недължимо платена такса в размер на 100 000 лева.

Таксата е възстановена на 25. 04. 2023 г.

От правна страна съдът намира следното:

Искът е допустим като предявен след отмяна на незаконосъобразния акт, от който се твърди, че са претърпени вредите, от надлежна страна, срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт са причинени вредите.

Разгледан по същество, искът е основателен.

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ „държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност“.

За да бъде ангажирана отговорността на държавата на основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, следва ищецът да установи по безспорен и категоричен начин наличието на следните кумулативно изискуеми предпоставки, а именно:

1.незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред относно актовете, а в случаи на претендирани вреди от незаконосъобразни действия/ бездействия, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение;

2.настъпили вреди и

3.наличие на пряка причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт или твърдените незаконосъобразни действия и/ или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

Посочените предпоставки следва да се установят кумулативно, като липсата на която и да е от тях е пречка да се реализира отговорността на държавата по чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ. Доказателствената тежест за установяване предпоставките за реализиране отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е на ищеца, по аргумент от разпоредбата на чл. 154, ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 144 от АПК, съгласно

която всяка страна следва да установи фактите, на които основава своите искания или възражения.

С оглед установената фактическа обстановка, посочена по-горе и на база събраните доказателства, настоящият състав приема, че са налице посочените по-горе кумулативно изискуеми предпоставки за възникване на отговорността на ответника НАП по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Установено е от доказателствата по делото, че с Решение № 000030 – 6800/26.07.2022 г. на изпълнителния директор на НАП е оставено без уважение искането за възстановяване на платена на 28.04.2021г. държавна такса по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ в размер на 100 000 лева.

С Решение № 7861/20.12.2022 г. по адм. дело № 7555/2022 г. по описа на АССГ, влязло в сила на 13.01.2023 г., Решение № 000030 – 6800/26.07.2022 г. на изпълнителния директор на НАП е отменено като незаконосъобразно и преписката е върната за ново произнасяне в 7 – дневен срок със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Т.е. налице първата предпоставка по чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ.

С отмяната на отказа да се възстанови недължимо платената сума за държавна такса възниква правото на ищеца да получи обезщетение за понесените от него вреди.

За периода от датата на влизане в сила на съдебното решение до датата на реално възстановяване на сумата ищецът е бил лишен от възможността да ползва средствата, което причинява вреда, в размер на законната лихва за периода.

При тези обстоятелства съдът приема за безспорно установено, че ищецът е претърпял имуществена вреда, равняваща се на законната лихва върху сумата от 100 000 лева за периода от 13. 01. 2023 г., когато влиза в сила Решение №7861/20.12.2022 г. по адм. дело № 7555/2022 г. по описа на АССГ, с което е отменено Решение № 000030 – 6800/26.07.2022 г. на изпълнителния директор на НАП като незаконосъобразно и преписката е върната за ново произнасяне в 7 – дневен срок със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона до датата преди датата на възстановяване на недължимо платената сума на 25.04.2023 г.

Законната лихва по интернет калкулатора на НАП върху сумата от 100 000 лева за периода от 13.01.2023г. до 24.04.2023 г. е в размер на 1654.25 евро.

Съставлява имуществена вреда, която е в пряка причинна връзка с постановения незаконосъобразен акт. Исковата претенция в размер на 1654.25 евро е изцяло основателна и следва да бъде уважена.

По изложените съображения съдът намира, че са налице основанията за уважаване на исковата претенция. Искът е основателен и следва да бъде уважен по отношение на ответника НАП, поради това, че са налице предпоставките по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

С оглед изхода на спора в тежест на ответника НАП следва да бъдат възложени направените от ищеца разноски.

Съгласно чл. 10 ал. 3 ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.

В случая ищецът е направил разноски за държавна такса в размер на 12.78 евро, които следва да му бъдат възстановени.

Воден от изложените съображения Административен съд София - град, I отделение, 43 - ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите с адрес [населено място], [улица] да заплати на „Хемус турс“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] –ми км., ЗИТ, II корпус, 3 етаж, представлявано от Й. Р., управител сума в размер на 1654.25 евро, представляваща обезщетение за имуществени вреди в периода от 13.01.2023г. до 24.04.2023 г. от отмененото като незаконосъобразно Решение №000030 – 6800/26.07.2022 г. на изпълнителния директор на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите с адрес [населено място], [улица] да заплати на „Хемус турс“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] –ми км., ЗИТ, II корпус, 3 етаж, представлявано от Й. Р., управител сума в размер на 12.78 евро, представляващи разноски по съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: